

Socialdemokratiet har derfor stor sympati for Dansk Folkepartis forsøg på med dette beslutningsforslag at gøre noget ved et fænomen, som vi gerne helt og aldeles vil til livs.

Socialdemokraterne arbejder for et stoffrit Danmark, et Danmark, hvor ingen rammes af misbrugets frygtelige konsekvenser, og det gælder også misbruget af legale stoffer som lighter-gas. Det kræver en daglig, bred indsats på mange fronter. Vi ved, at et tidligt misbrug af alkohol lettere fører til misbrug af forskellige euforiserende stoffer, og derfor gælder det om at styrke den forebyggende indsats over for de helt unge endnu mere og endnu bredere. Og vejen frem er, som vi har hørt det fra de to foregående talere, information og en øget forebyggelsesindsats i kommunerne.

Her ligger der en meget vigtig opgave for Sundhedsstyrelsen, men der ligger i særlig grad en vigtig opgave for kommunerne, som jo nu er blevet ansvarlige for forebyggelsesindsatsen.

I den forbindelse vil jeg da ikke undlade herfra i dag at nævne, at vi i Socialdemokratiet finder, at det var en brøler af rang, da denne regering med Dansk Folkepartis stemmer nedlagde Narkotikarådet, som jo netop kunne have været en katalysator i det oplysende og forebyggende arbejde.

Vi anerkender, at kontrolpolitik og signalpolitik på misbrugsområdet kan virke, men vi skal ikke tro, at problemerne forsvinder, hvis forslaget skulle blive vedtaget, hvad det jo så ikke ser ud til at det gør.

Kl. 18.05

Situationen er jo den, som vi har hørt, at der findes en lang række andre organiske opløsningsmidler, som kan beruse og forgifte, og som er let tilgængelige på hylderne. Fjerner man ét misbrugsemne, vil der med den eksperimenterende holdning, der findes i ungdomsmiljøerne i dag, bare blive taget andre i brug.

Samtidig er det svært at se dette forslag ført ud i livet rent praktisk, som ministeren redegjorde for. Vi må derfor fra Socialdemokratiets side erklære os enige med ministeren i denne sag og kan derfor ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag, selv om vi til fulde støtter intentionen bag.

Formanden:

Tak til fru Lene Hansen. Så er det fru Karin Nødgaard som ordfører.

Karin Nødgaard (DF):

Dansk Folkeparti er tilfreds med, at det her beslutningsforslag er placeret under Sundhedsudvalget, men erfarer jo så også, at det er erhvervsministeren, som skal kommentere forslaget. I vores optik hører forslaget rettelig hjemme på sundhedsministerens område, da vi som udgangspunkt for det videre forløb har den sundhedsmæssige indfaldsvinkel til emnet om tilsætning af et ildelugtende stof til lighter-gas for at beskytte mennesker, især de unge mennesker, mod at blive fristet til at sniffe gassen for at opnå en vis rusfølelse.

Jeg er bevidst om, at der er et EU-retligt perspektiv, og at det kan medføre en teknisk handelshindring for producenten, når varen skal sælges. Desværre er det jo sådan, at EU også på dette område vil være medbestemmende for vores lovgivning, og det anser jeg for også i dette tilfælde at være uacceptabelt, da vores forslag jo netop går ud på at beskytte unge mennesker, så de ikke ender i en situation, hvor de bliver afhængige af at sniffe, pådrager sig skader på krop og sjæl og i værste tilfælde ender med at dø efter at have sniffet eller været i forbindelse med gas, som har forårsaget en eksplosion.

Derfor skal der fra Dansk Folkeparti lyde en opfordring til regeringen om at fremme en notifikationsproces.

I bemærkningerne har vi netop valgt at beskrive nogle af de ulykkelige historier og skæbner, som er resultatet af, at det i Danmark er så utrolig nemt for unge at komme i besiddelse af det billige, men farlige rusmiddel.

Faktum er, at ca. 8 pct. af 9.-klasses-eleverne har prøvet at sniffe, og at der som konsekvens af snifning ses kvælning, forstyrret hjerterytme, hjertestop, hukommelseskader, koncentrationsbesvær, lever-, knoglemarvs- og nyreskader samt selvfølgelig også de ydre skader, som f.eks. sker ved voldsomme forbrændinger. Jeg håber, at regeringen vil se med alvor på det her område, og at erhvervsministeren vil være opmærksom på det sundhedsmæssige aspekt i sagen frem for selvfølgelig måske at opholde sig mere ved det EU-retlige og erhvervsmæssige.

I en tirsdagsspørgetime valgte jeg at komme med nogle spørgsmål til sundhedsministeren som reaktion på de på det tidspunkt foregående ugers triste og tragiske beretninger i pressen om alvorlige ulykker i forbindelse med snifning.

Jeg synes umiddelbart, at sundhedsministeren tilkendegav, at han forstod alvoren i det skete, men ikke rigtig ville være med til løsnings-